

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci

žalobce: **Aero – taxi OKR, IČ: 273 51 122**, se sídlem Liberec – Vratislavice nad Nisou, Tanvaldská 345, zastoupen JUDr. Janou Vyšanskou, Ph.D., advokátkou v Praze 10, Korunní 810,

proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem v Praze 1, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12,

za účasti: 1) GADBY s. r. o., IČ: 24750476, se sídlem Praha 7, U trojského zámku 4/1, **2)** AIRPORT PROPERTY INVESTMENT s.r.o., se sídlem Liberec, Tanvaldská 345,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2014, č. j. 20/2012-910-LET/35,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 19. 5. 2014, č. j. 20/2012-910-LET/35, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Jany Vyšanské, advokátky a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 26. 6. 2014 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 19. 5. 2014, č. j. 20/2012-910-LET/35, kterým bylo zamítnuto

jeho odvolání proti usnesení Úřadu pro civilní letectví jako speciálního stavebního úřadu pro letecké stavby ze dne 15. 1. 2014, č. j. 253-14-701, kterým bylo rozhodnuto o účastenství žalobce v řízení o dodatečném stavebním povolení pro stavbu s názvem „Provozní hala GADBY I., letiště Hoškovice“ nacházející se na parc. č. 121, 141/22, 141/24, 141/65, 259/9, 252/11, 252/12 a 252/39 v kat. území Hoškovice, Mnichovo Hradiště, vedeném stavebníkem - obchodní společností Gadby s.r.o.

Stavební - obchodní společností GADBY s.r.o., podal dne 12. 10. 2013 žádost o dodatečné stavební povolení pro stavbu s názvem „Provozní hala GADBY I., letiště Hoškovice“ nacházející se na parc. č. 121, 141/22, 141/24, 141/65, 259/9, 252/11, 252/12 a 252/39 v kat. území Hoškovice, Mnichovo Hradiště, vedeném stavebníkem - obchodní společností GADBY s.r.o. Žalobce – společnost Aero – taxi OKR, se podáním ze dne 9. 1. 2014 dovolávala účastenství v tomto řízení, a to z titulu provozovatele letiště, jemuž svědčí právo k sousednímu pozemku odpovídající věcnému břemenu provozování letiště.

Úřad pro civilní letectví jako speciálního stavebního úřadu pro letecké stavby usnesením ze dne 15. 1. 2014, č. j. 253-14-701, rozhodnul, že žalobci účastenství v tomto řízení o dodatečném stavebním povolení podle § 109 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném do 31. 3. 2015, nesvědčí. Dovožovat účastenství z titulu provozovatele letiště nenachází oporu v zákoně.

Proti usnesení Úřadu pro civilní letectví jako speciálního stavebního úřadu pro letecké stavby ze dne 15. 1. 2014 podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 19. 5. 2014, č. j. 20/2012-910-LET/35. V odvolání namítal chybnou aplikaci § 129 odst. 3 ve spojení s § 109 stavebního zákona.

Žalovaný setrval na stanovisku správního orgánu prvního stupně. Uvedl mj., že se jedná o specifickou stavbu umístěnou v ochranném pásmu letiště jako takového, a že žadateli nesvědčí podmínka obsažená v § 109 písm. g) stavebního zákona. Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění platném do 15. 11. 2017, v rámci právní úpravy leteckých staveb obsažené v § 36 nestanoví specifickou podmínku, že provozovateli letiště svědčí právo být účastníkem stavebních řízení.

Žalovaný uvedl, že navíc tato stavba je situována na pozemcích nacházejících se mimo areál letiště, a tudíž námitka legalizace předmětné stavby vedoucí k řešení majetkoprávních vztahů ze strany provozovatele letiště z důvodu rozšíření areálu letiště z titulu přechodu předmětných pozemků na režim letištních je zcela nelogická. Z platné právní úpravy v žádném případě nevyplyvá, že provozovatel letiště musí být vlastníkem všech pozemků v areálu letiště, což se ani v praxi neaplikuje.

K námitce odvolatele, že realizovaná výstavba může kolidovat s návrhem stanovení ochranných pásem letiště, který projednává sám Úřad pro civilní letectví, žalovaný uvedl, že Úřad pro civilní letectví jako věcně a místně příslušný správní orgán skutečně v současné době projednává nový návrh opatření obecné povahy, na jehož základě budou vyhlášena ochranná pásma veřejného vnitrostátního a neveřejného mezinárodního letiště Mnichovo Hradiště. Tato skutečnost však nemůže ovlivnit účastenství odvolatele v předmětném řízení.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti a uváděl, že byl oprávněným z věcného břemene provozování letiště ve vztahu

k letištním pozemkům v katastrálním území Podolí u Mnichova Hradiště. Žalobce je tak mj. oprávněným z věcného břemene váznoucím na pozemku parc. č. 141/65 v kat. ú. Hoškovice nacházejícím se přímo pod předmětnou nepovolenou stavbou. Další zřízená věcná břemena svědčící žalobci na letištních pozemcích, včetně věcného břemene na dalším pozemku výstavby parc. č. 141/22 v kat. ú. Hoškovice.

Žalobce namítal, že se považuje za účastníka předmětného řízení o dodatečném povolení stavby, neboť je provozovatel veřejného mezinárodního letiště Mnichovo Hradiště a jeho právní zájmy provozovatele letiště jsou dotčeny v celém souhrnu letištních pozemků, včetně pozemků pod vlastní nepovolenou stavbou a pozemků sousedních.

Žalobce odkazoval na ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona, který výslovně uvádí: „*Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85.*“ Namítal, že ze strany žalovaného jde tedy o zjevnou chybu v aplikaci právního předpisu, resp. účelové přehlédnutí jeho klíčové části (v části textu za čárkou).

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 20. 8. 2014 navrhl žalobu zamítnout. Připustil, že stavebník předmětnou stavbu vybudoval v rozporu s podmínkami vydaného stavebního povolení a v rozporu se schválenou stavebně technickou dokumentací.

Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 21. 11. 2017, při němž účastníci řízení setrvali na svých původních stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, ve znění platném do 31. 3. 2015, stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby

uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

Podle § 109 zákona stavebního zákona, ve znění platném do 31. 3. 2015, účastníkem stavebního řízení je pouze a) stavebník, b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem, c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno, d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena, e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno, f) ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno, g) osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.

Podle § 85 zákona stavebního zákona, ve znění platném do 31. 12. 2017, účastníky územního řízení jsou a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn (odst. 1). Účastníky územního řízení dále jsou a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis (odst. 2). Účastníky řízení nejsou nájemci bytů, nebytových prostor nebo pozemků (odst. 3).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu námitek, které byly uvedeny v podané žalobě, a dospěl k závěru, že musí napadené rozhodnutí zrušit z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že stavebník - společnost GADBY, provedl na základě stavebního povolení Městského úřadu Mnichovo Hradiště, odbor výstavby a životního prostředí, ze dne 5. 2. 2013, č. j. VŽP/30/2013-4-Ry, stavbu s názvem „Provozní hala GADBY I., letiště Hoškovice“ nacházející se na parc. č. 121, 141/22, 141/24, 141/65, 259/9, 252/11, 252/12 a 252/39 v kat. území Hoškovice, Mnichovo Hradiště. Nicméně v průběhu roku 2013 bylo zjištěno, že tato stavba je prováděna v rozporu s citovaným stavebním povolením, resp. nad rámec stanovených stavebních podmínek, jakož i v rozporu se schválenou stavebně technickou dokumentací.

Tyto skutečnosti jsou ostatně zřejmé z podání samotné společnosti GADBY ze dne 2. 10. 2013, kdy se obrátila speciální stavební úřad, tj. na Úřad pro civilní letectví se žádostí o dodatečné povolení této stavby podle § 110 odst. 1 a 2 stavebního zákona, v níž měl být zohledněn vzniklý rozdíl mezi stavbou povolenou a stavbou skutečně realizovanou.

Další postup Úřadu civilního letectví není zcela srozumitelný a není zcela zřejmé, proč úřad postupoval tak jak postupoval. Pokud stavební úřad, a to úřad jakýkoliv, ať obecný nebo speciální, zjistí, že byla nějaká stavba pořízena buď bez stavebního povolení, anebo v rozporu s vydaným stavebním povolením, z moci úřední zahájí řízení o odstranění takovéto stavby. Ze spisu není zřejmé, že by Úřad civilního letectví takové řízení zahájil. Ve vyrozumění účastníků o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby ze dne 6. 11. 2013, č. j. 7531-13-

701, se uvádí, že řízení bylo zahájeno dne 12. 10. 2013 na základě žádosti stavebníka GADBY.

V řízení o odstranění stavby má stavebník právo do třiceti dnů požádat o dodatečné povolení stavby, popř. může o takové dodatečné povolení požádat i před zahájením řízení o odstranění stavby, pak se má za to, že jeho žádost byla podána ke dni zahájení řízení o odstranění stavby. Ve všech případech je však podstatné a nezbytné, aby stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby. Toto řízení o dodatečném povolení stavby je pak jakýmsi poddruhem toho řízení a rozhoduje se tedy o takové žádosti, pokud ji stavebník podá, v rámci celkového řízení o odstranění stavby.

Ze správního spisu tak, jak byl soudu předložen, nevyplývá, že by Úřad pro civilní letectví, jakožto speciální stavební úřad, vůbec zahájil řízení o odstranění stavby. Řízení, které bylo ve věci zahájeno, nazval řízením o dodatečném povolení stavby, ale vedl ho způsobem, který vzbuzuje pochybnosti o tom, zda řízení ve věci bylo vedeno v souladu s příslušnými právními předpisy, upravujícími provádění staveb. Tady je třeba poukázat na skutečnost, že pokud jde o meritum věci, tedy o to, zda žalobce má nebo nemá právo být účastníkem takového řízení o dodatečné povolení stavby, je třeba přihlídnout k tomu, že okruh účastníků řízení se liší, jde-li o řízení stavební, tedy o řízení, v němž má být vydáno stavební povolení na straně jedné, anebo jde-li o řízení o odstranění stavby, byť se v jeho rámci rozhoduje o dodatečném povolení stavby, kdy okruh účastníků je vymezen v citovaném ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona, zatímco v běžném stavebním řízení je okruh účastníků vymezen v § 109 stavebního zákona. Pro účely pro řízení o dodatečném povolení stavby, které je vedeno v rámci řízení o odstranění stavby, je okruh účastníků tedy rozšířen ještě i o účastníky, kterým by svědčilo takové postavení podle § 85 stavebního zákona.

Z obsahu správního rozhodnutí vydaného v prvním stupni Úřadem pro civilní letectví, jakož i rozhodnutí o odvolání vydaném Ministerstvem dopravy jako odvolacím orgánem, však nevyplývá, že by správní orgány tuto rozdílnost v právní úpravě jakkoliv zaznamenaly a jakkoliv ji reflektovaly.

Je pravda, že v původním podání, jímž žalobce dal najevo svůj zájem být účastníkem řízení, tuto skutečnost nijak nezdůrazňoval, nicméně nejpozději v odvolání již poukazoval na to, že okruh účastníků se v inkriminované věci musí řídit ustanovením § 129 odst. 2 stavebního zákona, na což však odvolací orgán v podstatě vůbec nereagoval. Žalovaný se zabýval skutečnostmi, které podle názoru soudu s podstatou věci příliš nesouvisí. Není např. příliš srozumitelné, proč se zabývá existencí podmínky podle § 109 písm. g) stavebního zákona, ačkoliv to odkazuje na zcela jiné subjekty, do jejichž postavení se žalobce nemohl dostat. Podstatné pro posouzení věci je, že odvolací správní orgán se zabýval otázkou účastnictví právě jen v rozsahu ustanovení § 109 stavebního zákona, a zcela tedy opomenul potenciální možnost účastenství ve smyslu § 85 stavebního zákona, právě s přihlédnutím k tomu, že bylo vedeno řízení o odstranění stavby, resp. mělo být ze strany Úřadu pro civilní letectví vedeno řízení o odstranění stavby. Nicméně ve spise není žádná písemnost, z níž by vyplývalo, že by takovéto řízení bylo zahájeno, ačkoliv k tomu byl Úřad pro civilní letectví povinen z moci úřední. Z obsahu spisu se naznačuje, že tento úřad zahájil řízení o dodatečném povolení stavby, které vedl zcela samostatně, mimo rámec řízení o odstranění stavby, a není zřejmé, jak se k tomuto procesnímu postupu dobral.

Podstatné v inkriminované věci podle názoru soudu je to, že odvolací správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nerozebral otázku, zda žalobci svědčí nebo

nesvědčí podmínky pro přiznání účastenství ve smyslu právé ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, resp. tedy § 85 stavebního zákona, čehož žalobce ve svém odvolání domáhal.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů musel napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů řízení zrušit. Podle § 78 odst. 4 soudního řádu správního vrátil soud věc žalovanému k dalšímu řízení. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z žaloby, dále náklady právního zastoupení za tři úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby a účast při jednání, a 3x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 15.342 Kč, čteně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. listopadu 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
S. K.